

Так пахне спека на стерні
Достиглим літом і здоров'ям,
Так переповнюються дні
І сподіванням, і любов'ю.

Але у тихі вечори
У почуття мої і думи
Вітрами іншої пори
Уже повіяло, подуло.

У небі википіла синь,
Позолотішала солома.
Далекі чую голоси
На тому березі, на тому.

Ще сумувати, не з руки,
Усе надіями сповито,
І пролітають літаки
Над журавлями і над літом.

І більше бачу я краси,
І відчуваю кожен промінь,
Бо даленіють голоси
На тому березі, на тому.

А щось обізветься в мені,
І я в неспокої погляну —
А біля річки вороні
Уже надихали туману.

Іржання котиться в ліси,
У свій початок, як додому,

І притихають голоси
На тому березі, на тому.

1971

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.